

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ

Hlas

صوت الاتحاد الإسلامي

ÚSTŘEDÍ MUSLIMSKÝCH
OBCÍ V ČESKÉ REPUBLICE

• ROČNÍK 24

• ČÍSLO 6 - 9

ZÁŘÍ 2006 • ŠA'BÁN 1427

لجاعة الدينية الإسلامية في الجمهورية التشيكية

Organe de la Communauté religieuse musulmane de la
République Tchèque
Ofizielle Zeitung der moslemischen Religionsorganisationen
in der Tschechischen Republik

Zuhd: bohatství islámské střídmosti

Privítejme příští požehnaný měsíc ramadán s novým předsevzetím, že přeorientujeme naše životy směrem k našemu Milosrdnému Stvořiteli a Udržovateli. Sebeovládání a střídmost jsou pro věřící nejvýznamnějším ponaučením z tohoto měsíce duchovního cvičení. Když se během tohoto měsíce posilujeme odříkáním si životních potřeb po část dne, zároveň posilujeme naše fyzické, stejně jako duchovní schopnosti, zdržet se nejen toho, co je zakázané (*harám*), ale také od všeho, co nás rozptyluje od snahy potěšit Alláha. Tento mentální a spirituální postoj – *zuhd* – je nezbytnou zbraní v boji s náporom materializmu a nástrahami satana.

Inspirovající podobenství

Imám al-Ghazálí uvádí při svém vysvětlení pojmu *zuhd* (střídmost) následující podobenství: "Měli byste vědět, že ten, kdo se vzdává tohoto světa, je jako někdo, komu pes u dveří brání projít ke štědrému králi. Ten člověk hodí psovi nějaké jídlo, aby ho odlákal a vstoupí do paláce a setká se se štědrým králem. Myslíte, že přisuzuje tomu kousku jídla, které psovi odhodil, nějakou cenu ve srovnání s tím, co získal ze společnosti krále? Podobně satan je jako

**Uwaymir
Anjum**

pes u dveří Alláha Mocného, který brání lidem vstoupit do společnosti Alláha, zatímco brána je doširoka otevřená a závěsy zdvíženy. Tento svět je jako kousek jídla, které člověk odhodí psovi, aby ho zaměstnal. Měl by se rozumný člověk znepokojovat tímto světem, kterého se vzdal, aby triumfoval nad satanem a mohl tak vstoupit do společnosti Pána nekonečného požehnutí?"

Šejch 'Abdulqádir Džilání vysvětluje *zuhd* pomocí následujícího podobenství: "Nepokoušejte se získat podíl na darech tohoto světa tak, že před ním budete stát jako žebráci. Měli byste být jako vládce, který sedí, zatímco jsou před něj přinášeny dary. Tento svět oslavuje ty, kteří stojí a čekají u dveří Alláha Mocného, ale ponižuje ty, kteří stojí a čekají na něj. Tedy získávejte podíl na radostech tohoto světa bez ponižování sebe sama nebo kompromisů na své důstojnosti a to je to, co od vás Alláh očekává."

"Je zcela zákonné pracovat pro svět a jeho dary, abychom je vlastnili a z doporučených důvodů je můžeme i hromadit, ale je zakázané upnout na ně své srdce. Můžete dovolit, aby tento svět stál u dveří vašeho

srdce, ale je zakázáno nechat ho těmito dveřmi projít, protože to vám nepřinese nic dobrého."

V srdci islámské střídmosti leží jistota v nekonečnou moc Alláha a naprostou bezmocnost všeho stvoření:

"Veškeré stvoření je jako zločinec, který byl uvězněn a spoután Králem, jehož převaha je ohromná a vzezení skvostné. Vězeň je pověšen ze stromu, pod kterým teče řeka, hluboká a široká. Král sedí na vyzdvíženém trůnu obklopen služebníky se střelami, oštěpy a kopími. Příkáže, aby byl vězeň potrestán způsobem, jakýmkoliv si jen může přát. A co si teď myslíte o člověku, který přijde a žebrá laskavost od zavěšeného zajatce a přitom si nevšímá Krále? Nebudete ho považovat za blázna? Takový je příklad těch, kteří zanedbávají Alláha Všemocného a ženou se za přízní Jeho stvoření."

Co je to *zuhd*?

Šejch Ibn Qudama al-Maqdisi (zemř. 620 AH) definuje *zuhd* jako "vzdání se" něčeho pro něco lepšího, zatímco to, čeho jsme se vzdali, má určitým způsobem také

hodnotu. Jinými slovy *zuhd* znamená vzdát se B za A, buď protože si člověk příliš považuje A nebo si B ve srovnání s tím považuje příliš málo. Obvykle *zuhd* znamená zdržet se objektů touhy kvůli ušlechtlejšímu cíli, zvláště zdržet se touhy po tomto světě ve prospěch touhy po životě příštím. Dále říká, že nejlepší a nejdokonalejší *zuhd* je vzdát se všeho kvůli Alláhu. Dalším stupněm je vzdát se tohoto světa kvůli hledání Alláhova ráje.

Imám Ibn al-Qajjim definuje *zuhd* jako: "Postoj, který je opakem chtivosti a zaujatostí životem na tomto světě. V arabštině, jazyku islámu, to znamená zanechání určité záležitosti zatímco jí pohrdáme a přezíráme její význam tak, že to vyměníme za něco, co je důležitější."

Dále říká: "Slyšel jsem šejcha Islámu Ibn Tajmijju říci: „*Zuhd* (vzdání se, asketismus) je zanechání všeho, co nemá žádný přínos pro Posmrtný život, zatímco *wara* (bázeň) je zanechání věcí, u kterých se obáváš, že ti v Posmrtném životě ublíží.“ To je nejpřesnější a převládající formulace ohledně *zuhd* a *wara*."

Sufján ath-Thawrí řekl: "*Zuhd* na tomto světě znamená vzdát se nadějí na dlouhý život, nikoliv oblékání si hrubého oblečení (jako si myslí někteří lidé s povrchním chápáním *zuhd*)."

Imám Hasan al-Basrí řekl: "*Zuhd* na tomto světě nedosáhneme zakazováním dovoleného ani odložením veškerého bohatství. Spíše to znamená být si jistější ohledně toho, co má ve svých rukou Alláh Vznešený, než ohledně toho, co má ve svých rukou člověk."

Imám Ahmad ibn Hanbal rozdělil *zuhd* do tří kategorií:

1. Vyhnout se zakázanému - to je *zuhd* běžných lidí. Ibn al-Qajjim to komentuje, že je to minimální *zuhd*, který je pro všechny muslimy povinný.
2. Zanechání toho, co není nutné i z dovolených (halál) věcí. Tento typ je *zuhd* vynikajících lidí (s vyšším stupněm zbožnosti).
3. Zanechání všeho, co člověka rozptyluje od připomínání si Alláha Vznešeného. To je nejvyšší forma *zuhd*, kterou praktikuje jen špička lidí, kteří mají skutečnou a důvěrnou znalost Alláha.

Jinak řečeno *zuhd* můžeme dosáhnout tak, že zbavíme srdce lásky a dychtivosti po tomto světě tím, že budeme mít tento svět ve svých rukách, nikoliv v srdci. Srdce, místo skutečné lásky a cíle, musí být ponecháno pro Alláha Vznešeného.

V Islámu *zuhd* neznamená zanechání tohoto světa úplně, ale pouze potlačení touhy po něm, jak bylo ukázáno ve vznešené sunně Posla Alláha, nechť mu Alláh žehná a dá mír.

Další učenec říká, že základem *zuhd* je světlo (núr) a jistota znalostí ('ilm), které Alláh Všemocný vnukne do srdcí svých služebníků. Jako výsledek se jejich hrud' rozeplne a oni jasně rozpoznají, že svět se vším, co k němu patří, je v očích Alláha bezcennější než křídlo mouchy a že pouze Příštím život je nádherný a trvalý. Když získáme toto světlo, poznáme bezcennost světa.

Zuhd v našem světě: boj proti materialismu

Láska k bohatství a nestřídmost jsou základní lidské slabosti. Jak se říká v *hadíthu*, kdyby měl syn Adama horu zlata, toužil by po další a nic kromě hlíny z hrobu nedokáže naplnit jeho žaludek. Tato lidská slabost je zvláště bezuzdná v době, kdy světu dominují bezbožné a sobecké civilizace. Ohromný technologický a vědecký pokrok ještě zvýšil možnost materiální nestřídmosti a bezuzdnosti. Tupý konzumerismus zamořil společnost po celém světě, včetně té muslimské. Dokonce i oddaní muslimové v prosperujících společnostech vyplňují své životy touhami a soupeřením o lepší jídlo, oblečení a auta. Přepych se rychle stává nezbytností. Hodnotový systém, který nám hlásá materialisticko-sekulární svět, nevyvolává protesty, přestože vykonáváme naše denní modlitby, navštěvujeme lekce a *chutby* (kázání). Ti, kteří nejsou požehnáni být jen nepatrnou vazbou ke své víře, jsou zcela ztraceni a už si nedokáží poručit. Hypotéky na auta a výstavní domy, dovolené a plány do důchodu, výdělků a daně, kupóny a super výprodeje tak zcela vyplňují lidské mysli, že v jejich životech není zanecháno žádné místo pro hlubší myšlenky nebo morální úvahy. Je hrozné, jak mnoho muslimů je až po uši v tomto materialismu, stejně jako ti, kteří nikdy nebyli Islámem požehnáni.

Těm v chudých zemích nebo společnostech se nedaří lépe. Zapomínají, že bohatství skutečného věřícího je v srdci a skutečné štěstí leží v připomínání si Alláha a spokojenost s jakýmkoliv zaopětřením od Alláha a chudí a střední třída v rozvojových muslimských zemích se stávají oběťmi toho samého konzumerismu a materialismu často na úkor klidu, harmonie a spirituality v jejich životech. Padělané západní značkové

oděvy, hodinky a jiné technologické hračky zaplavují muslimské ulice. Spíš než hojné štěstí a úspěch v příštím životě, jak učí Islám skrze sebeovládání a spokojenost, si mnoho muslimů vybralo potupnou a zhoubnou cestu napodobování, okamžitého uspokojení a materialismu.

Zvláště muslimové na Západě jsou oběťmi nemilosrdného masového šílenství obvyklých očekávání: školy, sportu, vysoké školy, práce, sňatku, hypotéky na lepší dům, lepší auto, vzdělání dětí, plánů do důchodu a pak ... dobře, ještě není čas na to myslet. Lepší znalosti, úvahy o morálce, služba islámu a lidstvu, péče o závazky muslimů vůči světu, význam poslání a obětavosti: toto všechno jsou oběti na oltáři běžného materialismu.

Zuhd je muslimova obrana proti náporu materialismu a nadměrné světskosti. Je to postoj, způsob myšlení a způsob života. Je to nakládání s tímto životem jako s krátkým výletem, který je pomíjějící a nicotný, ale kriticky důležitý jako prostředek pro život věčný.

Zuhd nás nutí přemýšlet dvakrát do konce i o běžných záležitostech našeho života a nutí nás položit si otázku: je toto jídlo, kus látky nebo objekt mé touhy pro mě nezbytný? Přiblíží mě to k Alláhu? Nebo je to pouhé rozptýlení, luxus, rozmar, ztráta mého času, majetku a energie, kterého je lepší se zdržet?

Nádherná rovnováha: chopit se života, ale pouze jako prostředku

Islámský pojem *zuhd* je velmi odlišný od křesťanského konceptu asketismu, který vychází z fundamentálního odporu k tomuto světu a pohlíží na veškerou hmotnou existenci jako na neodmyslitelně špatnou a na tento život jako na trest. Přehánění některých křesťanských skupin v tomto konceptu asketismu bylo děsivé. Historie zaznamenala příběhy křesťanských mnichů, kteří mučili sami sebe, odmítali jíst nebo pít nebo se zakrývat před sluncem, odmítali oženit se či mít děti a strašnými způsoby ničili dary života, které jim byly dány Alláhem. Jeden takový záznam říká, že jeden muž, který měl pouze matku, která ho obětavě vychovala a tvrdě kvůli tomu pracovala, se rozhodl vstoupit do kláštera. Jakmile se zabral do sebou zvolené izolace od vlastní matky, odmítal se s ní setkat kvůli "lásce k Bohu". Jeho matka přicházela a protože nemohla do kláštera vstoupit, snažně ho prosila, aby vyšel ven, aby ho

mohla ještě jednou vidět, ale on neustoupil a nevzdal se svého "uctívání". Nakonec se matka posadila u dveří a odmítla odejít, volala jeho jméno a prosila ho, aby vyšel ven, dokud nezemřela. Mladý "asketa" i přesto odmítl vyjít ven a vyprovodit alespoň její tělo.

Podobné neislámské a nepřirozené postoje se občas objevovaly i v muslimských společnostech, ale pouze u extrémistických minorit jako třeba u některých súfistických skupin. Špatné pochopení cíle uctívání jako sebedegradace a chápání tohoto světa jako neodmyslitelně hříšného, je základní lidskou slabou stránkou, která se objevuje ve všech tradicích nábožnosti a mravních zásad. Tyto tendence však byly okamžitě a jasně zastaveny v posledním poselství od Alláha Jeho Poslem, nechť mu Alláh žehná a dá mír, který takovému přehánění opakovaně kritizoval a odmítal.

Anas, kéž je s ním Alláh spokojen, řekl: "Jeden ze společníků Proroka řekl: ‚Já se nikdy neožením.‘ Jiný řekl: ‚Já nebudu jíst maso.‘ Další řekl: ‚Já nebudu spát v posteli.‘ A další řekl: ‚A já budu neustále držet půst a nepřeruším jej!‘ Zprávy o tom se dostaly k Poslu Alláha. Pochválil Alláha a poděkoval mu a pak řekl: ‚Co je s těmi lidmi, kteří říkají takové věci? Já se modlím a také spím, postím se a půst přerušuji a žením se se ženami. A komu se má sunna nelíbit, ten ke mně nepatří!‘" (an-Nisá'í, al-Buchárí a Muslim)

Stanovisko Islámu je přijmout tento svět jako dar od Alláha, ale pouze za určitým cílem. Tento materiální svět není náš konec, ale pouze prostředek. Není to konečný cíl, který muslimský věřící hledá, ale přesto je to respektovaný nástroj. Islám nás učí respektovat náš nástroj a chovat se k němu pozorně a laskavě, jako dobrý řemeslník, který musí udržovat své nástroje čisté a uspořádané, aby vynikal ve své práci. Tento vyvážený a krásný postoj islámského učení je nádherně vyjádřen následující vyčerpávající a typickou modlitbou obsaženou v Koránu:

Pane náš, daruj nám dobré na tomto světě i dobré v životě budoucím a ušetři nás muk trestu ohnivého! (Korán 2:201)

Jako konečný je náš svět bezcenný, klamný a pomíjivý – jednoduše past. Jako nástroj nebo prostředek k nikdy nekončícímu životu po smrti je tento svět nejdůležitější, rozhodující a nejcennější majetek, jaký máme.

Kdo z nás někdy nebyl na zkoušce? Představte si velmi obtížnou rozhodující

zkoušku, na níž závisí veškerá vaše životní práce. Nemám na mysli jednu z těch zkoušek, které můžete opakovat, když se vám to napoprvé nepovede, nebo takovou, která má hodnotu jen 10% vaší známky, nebo tu, při které když propadnete, tak mnoho neztratíte. Mám na mysli zkoušku – a mnozí z nás by mohli být šťastni, kdyby se v takové situaci nikdy neocitli – na které závisí ovoce vašeho celoživotního úsilí, veškerá vaše příprava po léta usilovného učení a všechny vaše naděje do budoucna. Taková, o které víte, že se už nikdy nebude opakovat. Když propadnete u této jediné zkoušky, ztratíte veškerý váš majetek, veškerou vaši čest, svůj klid, celý svůj život a to na věky.

A jak nám říká náš Stvořitel, tento život je právě takovouto zkouškou.

Když při takovéto zkoušce uvidíte studenty ztrácet čas spaním, úpravou vlasů nebo telefonováním, víte, že jsou pošetilí. Pokud na druhou stranu je někdo tak vystrašený úzkostí a strachem, že nemůže ani pořádně fungovat, takový člověk také nebude mít úspěch. Nejproduktivnějším postojem je pocit strachu spojený s nadějí, obavy zmírněně sebedůvěrou a uvědomění si významu tohoto krátkého a rozhodujícího času spolu s důvěrou ve spravedlnost zkoušejícího a jeho velkomyslnost. Islám doporučuje právě tento vyvážený postoj.

Závěrem – *zuhd* neboli střídmost, je název takového islámského postoje, který zdůrazňuje pomíjivost tohoto světa a odchýlení naší koncentrace od něj beztoho,

aby od nás vyžadoval, abychom na něj zapomněli nebo ho zanedbávali.

Výhody praktikování *zuhd*

Největším přínosem *zuhd* je spokojenost s minimálním materiálním majetkem. Všechno závisí na našem postoji. Cestujícímu, bez ohledu na to, jak je bohatý, stačí malá taška a v podstatě dává přednost tomu, mít co nejméně a co nejlehčí věci, protože ví, že pouze cestuje a jeho skutečné bohatství je někde jinde. Jakmile jsme jednou spokojeni a šťastni s málem, jakýkoliv nadbytek nás jen přiměje cenit si požehnání Alláha.

Boj s letargií a nudou

Cesta požitkářství nás vede do bahna letargie a nudy. Ti, kteří nemohou nebo nebudou omezovat své touhy a chuti, se stanou na objektech své touhy závislí, přestože je budou uspokojovat stále méně a méně. Například si vezměte muže, který rád a mnoho jí. Představte si, že tento muž zdědí mnoho peněz a náhle zjistí, že si může dopřát hostinu z nejlepších lahůdek třikrát denně. Pokud neovládne svou touhu po jídle, postupně zjistí, že jeho chuť a energie ochabuje. Brzy pro něj jídlo ztratí svou chuť a on zjistí, že jí čím dál víc, jak se snaží znovu získat z jídla a života stejný požitek, jaký ztratil. Takový člověk je na cestě fyzické a spirituální záhuby. Posel Alláha, nechť mu Alláh žehná a dá mír,

řekl: "My jsme lidé, kteří zvedají svou ruku (od talíře), zatímco jsme ještě hladoví." Taková sebekázeň má cenu nejen pro pěstování sebekontroly, ale také proto, že přejídání je nepřítelem fyzického a duševního zdraví. Banálně řečeno, když máme něčeho příliš, začne nás to nudit. Vědět, kdy přestat a mít sílu to skutečně udělat, nás udržuje bystré a vnímavé k darům Alláha.

Boj s otylostí a špatným zdravím

Amerika v současnosti zažívá epidemii obezity a mnoho jiných zemí na tom není lépe. Současné studie ukazují, že tato epidemie obezity způsobuje významný pokles průměrné délky života Američanů. Zatímco jedni se snaží svalovat vinu na určité materiální příčiny – rychlé občerstvení, sladkosti, pokles fyzické práce – skutečnou příčinou je morální a duchovní úpadek, který vyprodukovala kultura požitkářství. Náboženství jako vše prostupující síla inspirující k dobrému chování a odrazující od občerství je na ústupu a prázdné místo nahradily reklamní agentury nestydatě pobízející lidi, aby propadli svým chutím na jídlo, sex a materiální věci. Výsledkem je společnost, kde nemoci z požitkářství a občerství, jako je obezita, alkoholismus, pohlavně přenosné nemoci, nemoci srdce, rakovina plic z kouření, některé formy cukrovky, drogová závislost a podobně, jsou daleko častější příčinou podlomeného zdraví a předčasných úmrtí, než nemoci z nedostatku.

Zlepšení našeho *zuhd* během ramadánu

Nejlepší z učitelů lidstva, nechť mu Alláh žehná a dá mír, řekl: "Nejhorší nádobou, kterou může člověk naplnit, je jeho žaludek. Pokud musíte jíst, ujistěte se, že jste naplnili jednu třetinu žaludku jídlem, druhou pitím a třetí zanechte pro vzduch (tj. nechte prázdnou)." (at-Tirmidhí)

Náš milovaný Prorok, nechť mu Alláh žehná a dá mír, nás také povzbuzoval ukončit naše jídlo tak, aby na našem talíři nezbylo nic, co by bylo vyhozeno a dokonce nás povzbuzoval olíznout si prsty (pokud jíme rukou) nebo dát talíř někomu jinému, aby udělal to samé.

Jiný *hadíth* říká, že člověk by neměl zanechat ani kousek jídla, aby byl vyhozen, protože nevíme, ve které části se nachází požehnání od Alláha. (Muslim)

Srovnejte si tato pravidla s tím, jak jíme, zvláště v ramadánu. Každé známé doporu-

čení našeho Posla, nechť mu Alláh žehná a dá mír, je přehlíženo. Jídlo je extravagantní a každý se pokouší zaplnit svůj žaludek až po okraj. Stalo se ironickým vtipem, že lidé přibírají, místo toho, aby během ramadánu hubli. Kázeň a sebekontrolu během dne si více než nahrazujeme během marotratných večerí. Modlitba *taráwíh* se pro nás stává obtížnou a často je vynechávána kvůli extravagantnímu oddávání se jídlu. A co je ještě horší, jídlo, které zbude, je občas nedbale vyhazováno.

Ramadán je měsíc *zuhd* a jeho charakter se musí změnit, pokud muslimové někdy chtějí *zuhd* dosáhnout, stejně jako fyzický prospěch z tohoto posvátného měsíce. Některé praktické rady:

1. Jezte odměřené, průměrné množství zdravého jídla na *suhúr* (jídlo před úsvitem) i na *iftár* (večerní přerušení půstu).
2. Když jste na návštěvě u nějakého štedrého hostitele nebo v restauraci, nemusíte sníst všechno, nechte si zbylé jídlo zabalit sebou na později. Nenechte se zasáhnout neislámskou hrdostí – žádný kousek jídla ve vašem držení by neměl přijít nazmar. Jídlo, které jíme, je požehnané, protože nám bylo dáno Alláhem a je plné Jeho požehnání – je to naše náboženská hodnota.
3. Pozvěte chudé lidi do vaší společnosti, aby přerušili svůj půst s vámi; jejich úcta k jídlu a Alláhovu zaopatření je často dobrou lekcí.
4. Pamatujte na Prorokovu radu o umírněném jedení – pokud je to možné, vytiskněte si to a připevněte na váš jídelní stůl.
5. Zvláště když se postíte, ochraňte své srdce od zaneprázdnění něčím z tohoto světa – jídlem, oblečením, celebritymi, domy nebo lidmi. Skvělé náboženské učení některých našich učenců je sklopit náš zrak a vyslovit *subhánalláh* (chvála Alláhu), kdykoliv něco z tohoto světa zachytí naši fantazii až do toho bodu, kdy zapomeneme na Alláha.
6. Vyberte si audio lekce učenců, jejichž proslovy zasahují vaše srdce nebo recitaci Koránu vašich oblíbených recitátorů a zvykněte si poslouchat je pozorně a pravidelně doma nebo třeba když řídíte.

Jak dosáhnout *zuhd*

"*Zuhd* neznamená, že nic nevlastníte, ale že nic nevlastní vás." Tento výrok, který je připisován 'Alímu, popisuje úplnou podstatu dosažení *zuhd*. Skutečný *zuhd* není materiální *zuhd*. Není to zřeknutí se svého

majetku. Materiální *zuhd* může být pouze prostředkem k dosažení skutečného *zuhd*: abstinence vnitřní náklonnosti k materiálním věcem.

Ovšem osvobození se od této náklonnosti ve světě, který uctívá materiální věci, je něco jako plavání v oceánu bez toho, abychom se namočili. Jak můžeme žít a fungovat ve světě, který je založený na konzumerizmu? Jak můžeme komunikovat na zemi, jejímž jediným jazykem je materialismus? Jak můžeme plavat v oceánu a nenamočit se?

Udržujte své spojení s Koránem

Nejrychlejším způsobem, jak zabloudit, je ztratit své vedení. Nenechte uplynout ani jediný den bez spojení s Koránem. Čtěte ho, uvažujte o něm, poznávejte jeho závažnost pro váš život. Ztráta spojení s Koránem je jako ztráta mapy na cestě. Udržování tohoto dialogu s Alláhem ochrání vaše srdce od náklonnosti ke světským záležitostem. Ti, kteří opustili toto připomínání, si pěstují srdce, které je daleko od Alláha a proto přístupné falešným bohům tohoto života. Jak srdce opouští Alláha, stává se tvrdým, až nakonec zemře. Alláh Vznesený nás před tím varuje, když říká:

Což nepřišel čas pro ty, kdož uvěřili, aby srdce jejich se pokořila před připomenutím Alláha a před tím, co seslal z pravdy? Nechť nejsou jako ti, jimž zdál se, když dostalo se jim předtím Písma, čas příliš dlouhý; i zatvrdila se srdce jejich a většina z nich byli hanebníci. (Korán 57:16)

Pracujte na zdokonalení své modlitby

Zeptejte se sami sebe: je pro vás modlitba břemenem nebo potěšením? Je to něco, na co se těšíte nebo něco, co necháváte na poslední chvíli, protože je to jen "povinnost". Jaký je stav vaší mysli během modlitby? Uvědomuje si vaše srdce přítomnost Alláha? Nebo využíváte čas k modlitbě, abyste přemýšleli o svých problémech? Pokud je vaše modlitba nedostatečná, pokud nemůžete zanechat tento svět ani tak dlouho, abyste vykonali jediné uvědomělé *raka'* (modlitební cyklus), máte před sebou ještě hodně práce. Vykonávání modlitby je oboje – ochrana stejně jako test víry. Pokud je vaše modlitba řádná, i váš život mimo modlitbu bude řádný. Když je váš život mimo modlitbu řádný a vaše priority jsou v pořádku, tak také vaše modlit-

ba bude v pořádku. Cokoliv zachytí vaše srdce mimo modlitbu, bude vaše srdce držet i během modlitby. O cokoliv máte zájem mimo modlitbu, bude vás to zajímat i v době modlitby. Učiňte Alláha středem vašeho zájmu. Začněte s tím, že učiníte modlitbu vaší prioritou. To znamená před modlitbou nic neupřednostňovat. Začněte se modlit, jakmile nastane čas modlitby spíše než na jeho konci, nečekejte, až si vzpomenete. Neprovádějte omývání jako nějaké břemeno, ale zcela uvědoměli, buďte si vědomi spirituálního očistění. Považujte to za způsob očistění od hříchů. Modlitba je naším základem. Pokud se budete snažit přizpůsobit modlitbu vašemu programu spíše než naopak, nikdy se neosvobodíte od pout otroctví k tomuto životu.

Neztrácejte pozornost

Pamatujte si slova: **"Vězte, že život pozemský je pouze hra a zábava, marná okrasa, vzájemné vychloubání mezi vámi a soupeření v rozmnožování majetku a dětí."** (Korán 57:20)

Pamatujte si, že nejsme děti tohoto života a že náš domov je někde jinde. Používejte tento život jako prostředek, ne jako konec sám o sobě. Nenechte se zachytit maličkostmi. Neztrácejte celkový pohled, konečný cíl vaší cesty.

Pamatujte na váš cíl

Mnoho lidí se potýkalo s věčnou otázkou cíle a smyslu lidského života. Jako muslimové máme na tuto otázku odpověď. Pro nás není cíl našeho života nejasný. Není záhadný a není skrytý. Alláh Vznesený říká:

"A džiny a lidi jsem jedině proto stvořil, aby Mne uctívali." (Korán 51:56)

Uvědomujte si tento cíl stále během vašeho brouzdání se kratochvílemi a iluzemi života.

Zůstaňte cizinci

"Islám začal jako něco cizího a opět se stane něčím cizím, proto dávejte radostné zprávy cizincům." (Muslim) Ve Dni soudu,

když všechny ostatní skupiny půjdou za tím, co uctívaly, jedna skupina zůstane na svém místě. Bude jim řečeno: "Nepůjdete tak, jako šli ostatní lidé?" Odpoví: "Opustili jsme lidi (v tomto životě) a to jsme je potřebovali více než dnes, my počkáme na našeho Pána, kterého jsme uctívali." (al-Buchárí a Muslim) Náš milovaný prorok, nechť mu Alláh žehná a dá mír, nás učil "být na tomto světě jako bychom byli cizinci nebo poutníci." (al-Buchárí). Když jste cestující pohybuji se ze země do země, která není vaším domovem, nemáte k ní žádnou vazbu. Nikdo si nekupuje dům na víkendový pobyt. Hasan al-Basrí jednou řekl: "Věřící je na této zemi cestujícím, nikdy se nebojí jejího ponížení a nikdy nesoutěží o její slávu. Lidé jsou v jedné situaci a on je v jiné situaci. Lidé jsou s ním spokojeni, ale on je znepokojen sám se sebou." Toto je pravdivý duch **zuhd**: zůstat poutníkem v tomto životě a odtrhnout se od jeho klamů.

Z časopisu *Al-Jumuab*, ročník 16, číslo 8, str. 29-36
přeložila K. Stanieková

Odměna za nakrmení postícího se

Je povinností věřícího člověka snažit se neustále konat dobro. Dobrým skutkem, který je jedním z nejlépe odměňovaných Alláhem, je nakrmení postícího se člověka. Prorok (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Kdokoliv dá postícimu se cokoliv, aby mohl přerušit půst, obdrží stejnou odměnu jako on a to bez jakéhokoliv zmenšení odměny postícího se člověka." (Ahmad a at-Tirmidhí)

Když je někdo pozván na iftár, pak by měl pozvání přijmout. Jestli odmítne, není poslušný Poslu (nechť mu Bůh žehná a dopřeje mu mír). Je také doporučeno, aby pozvaný člověk na konci jídla udělal du'á pro osobu, která jej pozvala, tak jak to činil Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír). Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) obvykle prosil Alláha takto: "Nechť poctivý člověk jí tvůj pokrm. Nechť se za tebe andělé modlí, nechť postící se končí půst zároveň s tebou (tvým pokrmem, u tebe)." (Ahmad, an-Nisá'í)

Nebo: "Ó Alláhu! Nakrm toho, kdo mne nakrmil. Napoj toho, kdo mne napojil." (Muslim)

Nebo: "Ó Alláhu! Odpusť jim a smiluj se nad nimi. Požehnej jim to, čím jsi je zaopatřil." (Muslim)

Některá pravidla týkající se půstu v ramadánu

Činy, které jsou povoleny postícimu se

Věřící, kteří chápou alespoň trochu Korán a sunnu, nepochybují o tom, že pro ně Alláh touží ulehčit Svou Stezku. Lidem, kteří se postí, povoluje určité věci.

1. Půst je důležitý pro osobu, která se probudí ve stavu džunúb (která potřebuje celkovou koupel - ghusl)

Áiša (nechť v ní Alláh nalezne zalíbení) a Umm Salama (nechť v ní Alláh nalezne zalíbení) vypravují: "Někdy se stalo, když přicházel čas modlitby *fadžr*, že Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) byl ve stavu *džunúb* po styku konaném v noci. Vykoupal se a začal svůj půst." (al-Buchárí)

2. Čištění úst miswákem

Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Kdybych se neobával, že tento příkaz by byl příliš obtížný pro mou *ummu*, nařídil bych čištění zubů *miswákem* při každém *wudú*." (Muslim)

V tomto *hadíthu* Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) nerozlišoval mezi osobou postící se a nepostící se, proto je tato zásada všeobecná a vztahuje se i na postícího se. Není zde žádná hranice, co se týká doby použití *miswáku*. Může to být jak před, tak po okamžiku západu Slunce.

Pozor: Nedoporučuje se používat zubní pastu z důvodu její silné chuti.

3. Vyplachování nosu a úst

Někdy se stávalo, že Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) si v době půstu čistil ústa a nos, ale varoval, aby to postící se nepřeháněl. Říkal: "A pořádně si vypláchni nos z výjimkou doby půstu." (Abu Dáwúd a at-Tirmidhí)

4. Polibky a mazlení (pro toho, kdo kontroluje svou touhu)

Áiša (nechť v ní Alláh nalezne zalíbení) řekla: "Někdy se stávalo, že Posel (nechť mu Alláh žehná a dopřeje mu mír), když konal půst, polbil svou ženu nebo se s ní mazlil. On nejlépe kontroloval svou touhu." (al-Buchárí a Muslim)

Al Ittihad al Islami

Ústředí muslimských obcí v České republice

Dne 24. října 2006 začíná

RAMADÁN 1427

Tato tabulka uvádí ke každému dni ramadánu úsvit (*fadžr*), východ slunce (*šurúq*), poledne (*zuhr*), odpoledne (*‘asr*), západ slunce (*maghrib*), večer (*‘išá*).

Půst začíná každý den úsvitem a končí západem slunce.

Rozvrh časů pro Ramadán 1427h. / 2006

Ramadán	Září/Říjen	Dny	Úsvit	Východ	Poledne	Odpoledne	Západ	Večer
1	24	Ne	5:17	6:41	12:56	16:09	19:00	20:24
2	25	Po	5:19	6:42	12:55	16:07	18:58	20:21
3	26	Út	5:21	6:44	12:55	16:05	18:56	20:19
4	27	St	5:22	6:46	12:54	16:04	18:54	20:17
5	28	Čt	5:24	6:47	12:54	16:02	18:52	20:14
6	29	Pá	5:25	6:48	12:54	16:01	18:49	20:12
7	30	So	5:27	6:50	12:53	15:59	18:47	20:10
8	1	Ne	5:29	6:51	12:53	15:57	18:45	20:08
9	2	Po	5:30	6:53	12:53	15:56	18:43	20:05
10	3	Út	5:32	6:54	12:53	15:54	18:41	20:03
11	4	St	5:34	6:56	12:52	15:53	18:39	20:01
12	5	Čt	5:35	6:57	12:52	15:51	18:36	19:59
13	6	Pá	5:37	6:59	12:52	15:49	18:34	19:57
14	7	So	5:38	7:01	12:51	15:48	18:32	19:54
15	8	Ne	5:40	7:02	12:51	15:46	18:30	19:52
16	9	Po	5:42	7:04	12:51	15:45	18:28	19:50
17	10	Út	5:43	7:05	12:51	15:43	18:26	19:48
18	11	St	5:45	7:07	12:50	15:41	18:24	19:46
19	12	Čt	5:46	7:09	12:50	15:40	18:22	19:44
20	13	Pá	5:48	7:10	12:50	15:38	18:20	19:42
21	14	So	5:49	7:12	12:50	15:37	18:18	19:40
22	15	Ne	5:51	7:13	12:50	15:35	18:16	19:38
23	16	Po	5:53	7:15	12:49	15:34	18:14	19:36
24	17	Út	5:54	7:17	12:49	15:32	18:12	19:34
25	18	St	5:56	7:18	12:49	15:31	18:10	19:32
26	19	Čt	5:57	7:20	12:49	15:29	18:08	19:30
27	20	Pá	5:59	7:22	12:49	15:27	18:06	18:29
28	21	So	6:00	7:23	12:49	15:26	18:04	18:27
29	22	Ne	6:02	7:25	12:48	15:25	18:02	18:25

Uvedené časy platí pro místa s přesným střeoevropským časem (což odpovídá zeměpisným souřadnicím 15.0 a 50.0) a pro nadmořskou výšku 220m.

Pro jiná města musíme provést opravu podle dále uvedené tabulky a to tak, že města označená znaménkem minus (-) mají všechny časy o uve-

dený počet minut dříve, města označená znaménkem plus (+) mají všechny časy o uvedený počet minut později. Příklad: oznamuje-li časový signál v rozhlase přesný čas 12 hod. Je v Brně již 12.06 a v Praze 11.58.

Uvedené časové rozdíly mezi městy jsou jen orientační. Přesný rozpis časů

pro jednotlivá města v ČR zjistíte na stránkách: www.islamweb.cz.

Ramadán by letos měl mít 29 dní. V předvečer ramadánu i Svátku přerušení půstu si ještě můžete zavolat do Islámského centra v Praze (281918876) nebo v Brně (543243352), abyste se ujistili o začátku a konci ramadánu.

Minuty - Město	Minuty - Město	Minuty - Město	Minuty - Město
+ 11 Aš	- 4 Jaroměř	+ 5 Most	+ 4 Slaný
- 17 Banská Bystrica	- 9 Jeseník	- 4 Náchod	+ 1 Soběslav
- 16 B. Štiavnica	- 7 Jevíčko	- 10 Napajedla	+ 9 Sokolov
+ 1 Benešov	- 1 Jičín	- 12 Nitra	- 22 Spiš. N. Ves
+ 4 Beroun	- 2 Jihlava	- 2 Nová Paka	+ 4 Strakonice
+ 5 Bílina	- 2 Jilemnice	- 4 Nové Město/Mor.	- 9 Strážnice
+ 5 Bohosudov	0 Jindřichův Hradec	- 5 Nové Město/Met.	+ 8 Stříbro
- 7 Boskovice	+ 7 Kadaň	- 11 Nové Město n.V.	+ 6 Sušice
+ 1 Brandýs n. L.	+ 8 Karlovy Vary	- 13 Nové Zámky	+ 3 Sv. Jan p. S.
- 8 Bratislava	- 14 Karviná	- 13 Nový Bohumín	- 6 Svitavy
- 8 Břeclav	+ 6 Kašperské Hory	- 2 Nový Bydžov	- 16 Šahy
- 6 Brno	- 22 Kežmarok	- 12 Nový Jičín	- 9 Šternberk
- 5 Broumov	+ 4 Kladno	0 Nymburk	- 8 Šumperk
-10 Bruntál	+ 7 Klatovy	- 9 Olomouc	+ 1 Tábor
- 8 Bučovice	- 1 Kolín	- 12 Opava	- 2 Telč
- 2 Čáslav	- 13 Komárno	- 14 Orlová	+ 5 Teplice
+2 Česká Lípa	- 5 Kostelec n. O.	- 13 Ostrava	- 6 Tíšnov
- 6 Česká Třebová	- 25 Košice	- 3 Pardubice	- 13 Topolčany
+ 2 České Budějovice	- 7 Králíky p. S.	- 1 Pelhřimov	- 12 Trenčín
+ 1 Český Brod	+ 3 Kralupy n. Vlt.	- 11 Piešťany	- 10 Trnava
+ 3 Český Krumlov	+ 10 Kraslice	+ 3 Písek	- 4 Trutnov
- 14 Český Těšín	- 16 Kremnica	+ 9 Planá u Mar. L.	- 4 Třebíč
+ 3 Děčín	- 11 Krnov	+ 7 Plzeň	+ 1 Třeboň
- 17 Dolný Kubín	- 10 Kroměříž	+ 6 Podbořany	- 1 Turnov
+ 8 Domažlice	- 1 Kutná Hora	- 1 Poděbrady	- 10 Uherské Hradiště
+ 7 Doupov	- 8 Kyjov	+ 3 Podmokly	- 11 Uherský Brod
+ 5 Duchcov	- 6 Lanškroun	- 5 Polička	- 8 Uničov
- 3 Dvůr Král. n. L.	- 14 Levice	+ 2 Praha	+ 4 Ústí nad Labem
- 2 Havl. Brod	- 22 Levoča	+ 4 Prachatice	- 6 Ústí nad Orlicí
- 11 Hlohovec	0 Liberec	- 10 Přerov	- 29 Užhorod
- 13 Hlučín	- 10 Lipník n. B.	- 25 Prešov	- 12 Valašské Meziříčí
- 9 Hodonín	- 18 Lipt. Mikuláš	- 13 Příbor	+ 2 Varnsdorf
- 10 Holešov	+ 3 Litoměřice	+ 4 Příbram	- 10 Velehrad
- 2 Hořice v P.	- 5 Litomyšl	- 14 Prievidza	- 4 Velké Meziříčí
+ 4 Hořovice	- 8 Litovel	- 8 Prostějov	+ 4 Volyně
- 3 Hostinné	+ 9 Loket	+ 5 Rakovník	- 2 Vrchlabí
- 3 Hradec Králové	+ 5 Louny	- 20 Rimav. Sobota	- 12 Vsetín
- 11 Hranice na Mor.	- 19 Lučenec	+ 6 Rokycany	- 5 Vysoké Mýto
- 1 Humpolec	- 8 Malacky	+ 3 Roudnice	- 8 Vyškov
- 7 Hustopeče	+ 9 Mar. Lázně	- 22 Rožňava	- 8 Zábřeh
+ 11 Cheb	+ 2 Mělník	+ 2 Rumburk	- 14 Zlaté Moravce
+ 6 Chomutov	- 28 Michalovce	- 17 Ružomberok	- 11 Zlín
- 3 Chotěboř	- 7 Mikulov	- 5 Rychnov n. Kn.	- 4 Znojmo
- 3 Chrudim	- 13 Místek	- 9 Rýmařov	- 17 Zvolen
- 6 Ivančice	0 Mladá Boleslav	- 3 Řevnice	+ 6 Žatec
- 1 Jablonec n. N.	- 7 Mor. Třebová	+ 2 Sedlčany	- 1 Železný Brod
-15 Jablunkov	- 3 Mor. Budějovice	- 21 Skalnaté Pleso	- 15 Žilina

Přejeme Vám příjemné prožití ramadánu
a vše nejlepší ke Svátku přerušení půstu.

Íd al-Fitr mubáarak, Bayram mubarek olsun!

‘Amr Ibn al-‘As (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) řekl: "Byli jsme z Poslem (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír), když se přiblížil mladý člověk a zeptal se ho: "Ó Posle Alláha, můžu políbit svou ženu?" On (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Ne." Poté přišel starší člověk a zeptal se na stejnou otázku. On (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Ano." Vyměnili jsme si pohledy. Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Starší člověk se dokáže ovládat." (Ahmad)

5. Krevní testy a očkování s výjimkou těch určených k výživě (infúze)

Tyto činnosti neruší půst.

Al-hidžama (pouštění žilou z hlavy nebo jiné části těla jako lékařská metoda): Tento čin nejprve ruší půst, ale později to bylo odvoláno. Ibn ‘Abbás (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) řekl: "Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) podstupoval *hidžama* během svého půstu." (al-Bucháří)

6. Ochutnávání jídla tak, že se nespokne

Ibn ‘Abbás (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) řekl: "Není nic nesprávného ve zkoušení octa nebo jakéhokoliv jiného jídla v době půstu, pod podmínkou, že se to nespokne." (Ibn Abi Šaiba a al-Bajhaqí)

7. Polévání si hlavy studenou vodou nebo celková koupel (ghusl)

Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) měl ve zvyku polévat si hlavu vodou v době svého půstu, z důvodu žízne nebo velkého vedra. (Abu Dáwúd a Ahmad)

8. Používání kuhlů (barviva na oči) a očních kapek a kapek do nosu, i kdyby byla cítit jejich chuť v hrdle.

Imám al-Bucháří ve svém díle *Sahíh* napsal, že: "Anas, al-Hassan a Ibráhím neviděli nic špatného na tom, že postící se používali kuhl." "

Kdy je možné přerušit půst?

1. Otázka: V jakém případě je možno přerušit půst?

Odpověď: Níže jsou uvedeny situace, za kterých můžeme přerušit půst:

1. Nemoc
2. Cestování
3. Těhotenství během něhož žena cítí, že půst je pro ní příliš obtížný nebo může ublížit jejímu dítěti.
4. Kojení, během kterého má žena stejné pocity jako v bodě 3.
5. Stáří
6. Těžká dobrovolná fyzická práce, během které může půst znamenat ohrožení zdraví postícího se.

Člověk, který patří do některé z výše uvedených skupin, musí doplnit (nahradit) svůj půst, jak nejdříve je to možné (tj. vykonat *qadá*) - den za den. Pokud by se však výše zmíněné situace neustále prodlužovaly (podle mnoha muslimských učenců např. v případě těhotenství a kojení u žen), je možné místo nahrazování půstu zaplatit almužnu za každý den.

2. Otázka: Kdy je nutné přerušit půst?

Odpověď: Půst je nutné přerušit (nemá význam se postit, a u Alláha za pokračování v půstu nemáme žádnou odměnu), když žena uvidí krev pocházející:

- 1) z menstruace
- 2) z fyzické námahy nebo porodu

Žena je v tomto případě povinná nahradit svůj půst (vykonat *qadá*) za každý den nebo i část dne, kdy se nepostila.

3. Otázka: Jaké činy ruší půst?

Odpověď: Následující činy, vykonané úmyslně během půstu v ramadánu, ruší půst. Kromě toho, že jsou to velké hříchy v Islámu, je osoba, která se jich dopustila, povinná dokončit půst po zbytek dne a zároveň níže

popsaným způsobem odčinit svůj hřích.

1. Vyvolávání zvracení
2. Myšlení během půstu na jeho přerušení
3. Povzbuzování se bez pohlavního styku až k ejakulaci.

Osoba, která se dopustila některého z výše popsanych činů (1.-3.), musí vykonat *qadá* - postit se den za každý přerušovaný den půstu.

4. Pohlavní styk

Každý člověk, který poruší půst pohlavním stykem, musí nejen vykonat *qadá* (postit se den za den), ale také *kaffára*, tj. materiální trest. Může to být propuštění otroka, postit se dva měsíce nebo nakrmit šedesát lidí. Co je důležité, při volbě způsobu vykonání *kaffára*, je nutné postupovat v pořadí udaném *hadíthem* (na konci článku - pozn. redakce).

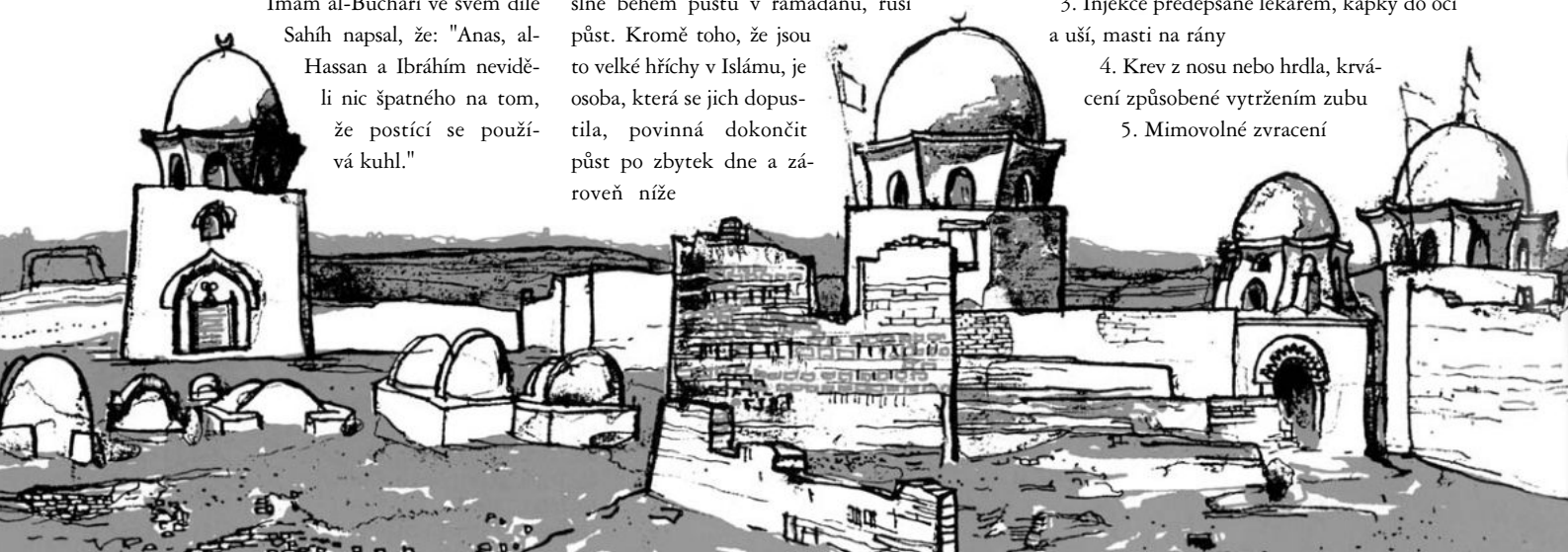
5. Úmyslné jedení, pití, kouření nebo vpuštění čehokoliv do žaludku.

Přes všeobecně rozšířený názor, půst přerušovaný tímto způsobem není možno nahradit stejným způsobem, jako v případě pohlavního styku. Ba navíc ani půst po celý zbytek života nedokáže nahradit takto přerušovaný půst. Jediným způsobem vykoupení se, je spolu s vykonáním *qadá*, skutečná lítost a silné přesvědčení, že se tohoto činu nikdy více nedopustíme.

4. Otázka: Co neruší půst?

Odpověď: Přes některá chybná přesvědčení neexistuje jakýkoliv důkaz, na základě kterého by bylo možné tvrdit, že následující činy ruší půst (i kdyby některé mohly zmenšit odměnu za půst).

1. Mazlení, i kdyby vedlo k uvolnění preejakulační tekutiny
2. Mimovolná ejakulace, např. poluce ve spánku
3. Injekce předepsané lékařem, kapky do očí a uší, masti na rány
4. Krev z nosu nebo hrdla, krvácení způsobené vytržením zubu
5. Mimovolné zvracení

6. Nadměrné umývání nosu a úst během *wudu*
7. Polykání vlastních slin
8. Ochutnávání jídla (během vaření), pokud není polknuto
9. Koupání se nebo plavání
10. Opoždění *ghusl* – rituální koupel očisťující od stavu *džunúb* (po pohlavním styku, mokřím snu nebo menstruaci) až po *fadžru*.
11. Jedení nebo pití z důvodu opomenutí nebo donucení
12. Používání *siwáku* (dřívko na čištění zubů bez zubní pasty)
13. Používání *kuhl* (tužka na oči) nebo parfému
14. Jedení před *maghribem* (západ Slunce) nebo po *fadžr* (po úsvitu) z důvodu špatného stanovení času *iftár* a *suhúr*
15. Krvácení

Čeho se máme vyvarovat během půstu?

Člověk, který se postí, má chránit všechny části svého těla od hříchů, jazyk od lhaní, vulgarity a všech typů lži a svůj žaludek od jídla a pití. Proto když někdo mluví, nesmí říkat nic, co by snižovalo hodnotu jeho půstu. Pokud někdo něco dělá, nemá dělat to, co by narušovalo jeho půst. Jeho mluva ať je správná a jeho činy dobré. Předepsaný půst není pouze obvyklé odepření si jídla, pití a tužeb, ale postíci se člověk se musí také zdržet všech činností, které by mohly snížit hodnotu jeho půstu nebo ho dokonce zrušit. Jen takovým způsobem může postíci se člověk dosáhnout odměny za svůj půst a bude mít *taqwa* (bohabojnost), jak nám Alláh říká v Koránu:

Vy, kteří věříte, předepsán vám jest půst, tak jako byl již předepsán těm, kdož před vámi byli – snad budete bohabojní! (Korán 2:183)

Taqwa – bohabojnost, může být dosažena pouze člověkem, který se zdržuje veškerého zla, byť sebemenšího.

Abú Hurajra (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) traduje, že Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Kdo se nevyhýbá pomlouvání a podobných věcí, Alláh od něj nezádá, aby zanechal jídla a pití." (al–Bucháří)

Abú Hurajra (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) traduje, že Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Půst není (pouze) zanechání jídla a pití, ale také zanechání planého tlachání a nevhodného chování." Proto kdyby tě někdo urážel nebo choval se k tobě nevhodně, řekni: "Postím se, postím se." (al–Bucháří)

Proto Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) zavrhl ty, kteří se chovají tímto hanebným způsobem. Řekl: "Některí lidé ze

svého půstu nezískají nic, kromě hladu a žízně." (Ibn Mádža, ad–Dárimí)

Co ruší půst?

Je mnoho věcí, kterým by se měl postíci člověk vyhnout během dne v ramadánu, protože ruší půst a zvětšují jeho hříchy. Níže jsou vyjmenovány činnosti, které ruší půst:

1. Úmyslné jedení a pití

Alláh řekl:

Jezte a pijte až do chvíle, kdy od sebe rozoznáte bílou a černou nit na úsvitu, potom dodržujte plný půst až do noci. (Korán 2:187)

Výše uvedený fragment verše ukazuje, že půst znamená zdržení se jídla a pití. Proto ten, kdo úmyslně poruší tento zákaz, ruší svůj půst. Ovšem pokud někdo něco sní nebo vypije mimovolně, omylem nebo z donucení, jeho půst neztrácí na hodnotě a není potřeba jej nahrazovat. Mluví o tom následující hadíth:

Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Pokud někdo zapomene a něco sní nebo vypije, necht dál pokračuje ve svém půstu, protože to Alláh jej nakrmil a napojil." (al–Bucháří a Muslim)

A také řekl: "Vskutku Alláh osvobodil mou ummu od důsledků omylu, zapomínání a toho, co činí z donucení." (al–Hakim, ad–Dáruqutní)

Pozor: Qadá (nahrazení dne půstu) v případě úmyslného jedení nebo pití je nutné.

2. Úmyslné zvracení

Pokud někdo zvracel, je jeho půst nadále platný a má v něm pokračovat až do konce dne. Pokud ovšem někdo zvracel úmyslně, potom jeho půst nebude přijat. Je to založeno na následujícím hadíthu: "Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Kdokoliv nechtíc zvrací, necht nahrazuje tento den. Kdokoliv zvrací úmyslně, necht nahradí tento den." (Abu Dáwúd, Ibn Mádža, Ahmad)

Pozor: Qadá je nutná za každý přerušeno den.

3. Menstruace a šestinedělí

Pokud ženě začíná menstruace nebo šestinedělí v čase ramadánu, musí přerušit půst bez ohledu na okamžik, kdy se tak stalo. Po ukončení ramadánu musí nahradit všechny dny, kdy se nepostila. Pokud by se rozhodla pokračovat ve svém půstu, nebude od ní přijat. Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) se jednou zeptal: "... Není to tak, že když jí začíná menstruace, nepostí se a nemodlí se?" Odpověděli

jsme: "Ano." On (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Proto je to defekt v její víře (kdyby pokračovala v půstu)."

Zeptali se 'Áiši (necht v ní Alláh nalezne zalíbení): "Proč když má žena menstruaci vykonává *qadá* za půst (zameškané dny nahrazuje po ramadánu - pozn. red.), který vynechala a nevykonává *qadá* za zameškané modlitby?" Odpověděla: "Takové chování by bylo přehánění a nám je příkázáno vykonávat *qadá* za půst a ne za modlitbu."

Pozor: Za každý vynechaný den připadá jeden den půstu v jiném termínu.

4. Když pokrm nevchází přes ústa

Také toto ruší náš půst, protože to zastupuje jedení a pití (např. během infuze). Tato zásada se opírá o *qijás* (analogie).

Pozor: Za každý vynechaný den připadá jeden den půstu v jiném termínu.

5. Úmyslný pohlavní styk

Je to založeno na verších Koránu:

Jest vám dovoleno přiblížit se v noci postní k manželkám svým... (Korán 2:187)

Tyto verše říkají, že pohlavní styk je v době držení půstu (během dne mezi úsvitem a západem slunce) zakázán. Kdokoliv přeruší svůj půst tímto způsobem, musí vykonat *qadá* a *kaffára*, jak popisuje následující *hadíth*:

Abú Hurajra (necht v něm Alláh nalezne zalíbení) traduje, že k Poslu Alláha (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) vešel člověk a řekl: "Ó Posle Alláha, jsem ztracen." Posel Alláha (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) se ho zeptal: "Co tě zahubilo?" On odpověděl: "Měl jsem pohlavní styk s manželkou během ramadánu." Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Můžeš uvolnit otroka?" Odpověděl: "Ne." Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) se ho zeptal: "Můžeš se postit dva následující měsíce (v celku)?" Odpověděl: "Ne." Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) se zeptal: "Můžeš nakrmit šedesát chudáků?" On řekl: "Ne." Prorok (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Sedni si." Ten člověk si sedl a někdo přinesl koš s datlemi. Posel (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) řekl: "Rozdej to mezi chudé." Řekl: "Nikdo není větší chudák než já." Vypravěč řekl: "Posel (necht mu Alláh žehná a dopřeje mu mír) se začal smát, až bylo vidět jeho stoličky a řekl: "Běž a nakrm tím svou rodinu." (Skupina)

Vybráno z knihy šejcha Mubammada al–Džibálího – Půst v ramadánu. Překlad L. Lbočan a K. Staníková

Prvky modlitby jsou tři druhů: arkán (pilíře), wádžibát (povinnosti), sunan (dobrovolné akty). Liší se podle toho, jestli modlitba zůstává v platnosti, pokud tyto části modlitby vynecháme. To se může stát ze tří důvodů: odmítnutí, zapomenutí, nevědomost. Zároveň každý druh má jiný způsob opravy.

1. Arkán – pilíře, základy: Bez některého z pilířů modlitby modlitba neplatí, jako bychom ji byli neprovedli. Pro vynechání pilíře neexistuje omluva.

Pokud pilíř vynecháme, protože nevíme, že daný akt je v modlitbě, ani to není omluva. Naši povinností je vyhledávat vědění a učit se. Pokud máme možnost – přístup ke knihám, imáma, jehož je možné se zeptat, internet, apod. a neučíme se, hřích leží na nás. Oprava je jen ta, že v okamžiku, kdy se pilíř naučíme, začneme ho okamžitě vykonávat.

Pokud pilíř vynecháme, protože zapomeneme, je nutné ho hned po skončení modlitby doplnit a připojit dvě opravné prostrace (*sudžúd as-sahl*).

Pokud pilíř odmítáme konat, ačkoliv víme, že k modlitbě patří a je nutný, exkomunikujeme se, to je nevíra.

2. Wádžibát – povinnosti: Pokud vynecháme některou z povinností kvůli zapomenutí nebo nevědomosti, pak modlitba neztrácí platnost. Vynechání se opraví přidáním dvou *sudžúd as-sahl*. Pokud povinnost odmítáme konat, je to nevíra.

3. Sunan – dobrovolné akty: To jsou akty, které nemají vliv na platnost modlitby, ale na odměnu, kterou za modlitbu dostaneme. Modlitba může být platná, ale bez odměny. Pokud některou ze *sunan* odmítáme, nemáme odměnu žádnou. Pokud ji vynecháme z nevědomosti, či nedbalosti, odměna je malá, zapomenutí umenšuje odměnu nejméně.

Arkán (pilíře):

1. Pozice stání: Platí pro povinnou (*farđ*) modlitbu. Nepovinné modlitby Prorok (budiž s ním mír) někdy vykonával vsedě, či vleže, aniž by byl nemocen, nebo měl pro to jiný důvod. I pro povinnou modlitbu je tento pilíř relativní, je povinný jen pro ty, kteří jej mohou splnit. Lidem nemocným, v nebezpečí, v prostoru, který je nízký a člověk nemůže vyjít ven, např. kvůli počasí, apod. je povoleno modlitbu vykonávat vsedě, vleže, apod.

2. Takbíratu 'l-ihrám: tj. vyřčení prvního "Alláhu akbar" na začátku modlitby. Pilířem jsou slova, nikoliv zvedání rukou, to patří do *sunan*.

3. Recitace al-fátíhy: je nutná v arabštině, v každém cyklu modlitby (*rak'a*), v povinné (*farđ*) i v nepovinné modlitbě.

4. Předklon (tělo je pravém úhlu - tzv. *rukú'*) v každém cyklu (*rak'a*).

5. a 6. Napřímění se z předklonu a chvíli stání vzpřímeně.

7. Sadžda (prostrace, padání na tvář): tělo se musí dotýkat země na sedmi místech: kolena (2), dlaně (2), špičky prstů u nohou (2), čelo a nos (1). Prostrace dvakrát v každé *rak'a*. Tato pozice je nejdůležitější

Prvky modlitby

vůbec není platná, protože vynechali některý z pilířů! Další **upozornění:** je lepší některou ze *sunan* raději vynechat, pokud si nejsme úplně jisti, že to opravdu patří ke způsobu, jakým Prorok (budiž

během modlitby, v ní jsme nejlépe k Milosrdnému.

8. Zvednutí a chvíli sezení v klidu mezi dvěma prostracemi.

9. Nikdy nepokračovat v dalším kroku, pokud člověk nezíská klid v pozici předchozí.

10. a 11. Poslední *tašahud* a pozice v sedě při něm, tj. *tašahud* v modlitbě o dvou *rak'a*, např. *fadžr*, a druhý *tašahud* v ostatních modlitbách.

12. Říct v posledním *tašahudu*: "Alláhumma salli 'alá Muhammad". pokračování této *du'á* (prosby) patří mezi *sunan*.

13. Dodržovat pořadí pozic.

14. Pozdrav (*taslím*): Nakonci modlitby pronést: "Assalám 'alaikum". Pilířem je říci to jednou doprava. Pokračování "wa rahmatu 'lláh" a totéž nalevo patří mezi *sunan*. *Taslím* je zakončení stavu sakralizace, který počíná vyřčením *takbíratu 'l-ihrám* na začátku modlitby.

Wádžibát (povinnosti):

1. Takbírat: všechny ostatní vyslovení *takbíru* ("Alláhu akbar") při změnách pozic během modlitby, kromě *takbíratu 'l-ihrám*. Opět platí, že gesta rukou nepatří k povinností, ale k *sunan*.

2. Tasmí': Říct při zvedání z *rukú'*: "Samí 'lláhu liman hamidah". To je povinnost pro imáma a pro toho, který se modlí sám.

3. Tahmíd: Odpověď: "Rabbaná wa laka 'l-hamd". To je povinnost pro každého modlícího.

4. Říct: "Subhána rabbija 'l-'Azím". Povinností je říci to jednou v každé poloze *rukú'* (v předklonu). Opakování třikrát je *sunna*, maximum je desetkrát, muslim by neměl přehánět v ničem.

5. Říct: "Subhána rabbija 'l-'Alá". Povinností je říci to jednou v každé prostraci (*sadždě*). Opakování třikrát je *sunna*, maximum je desetkrát.

6. Říct: "Rabbi ghfirli" mezi dvěma prostracemi. Jednou povinnost, třikrát nejlépe, desetkrát nedoporučené maximum. Je možno říci: "Rabbi ghfirli, wa rhamnii, wa džburnii, wa hdínii, wa rzuqnii", což je *sunna*.

7. První *tašahud* v modlitbách o více než dvě *rak'a*.

Tento *tašahud* končí už vyznáním víry.

8. Pozice v sedě při tomto *tašahudu*.

Sunan:

Těch je strašně moc, ať už jsou to slova nebo gesta. Mají různou úroveň podle toho, zda je Prorok (budiž s ním mír) dělal někdy, nebo často, nebo skoro vždycky. Řídit se způsobem, jakým Prorok (budiž s ním mír) vykonával modlitbu, přináší věřícímu obrovskou odměnu. Platí ale jedno **důležité pravidlo:** Nikdy se nesoustředit na *sunan* více než na *arkán* a *wádžibát*. Kolik muslimů při modlitbě zdůrazňuje nepovinné akty a přitom jejich modlitba

s ním mír) vykonával modlitbu. Rozhodně **nekopírujeme souseda** v řadě při modlitbě, vždy se informujeme u lidí, kteří mají vědění (*ahlu 'l-'ilm*), tj. u imáma, nikoliv u tchyně. Vyhneme se tak novotám (*bid'a*), které nás mohou odvést z islámu na špatnou cestu.

Několik příkladů:

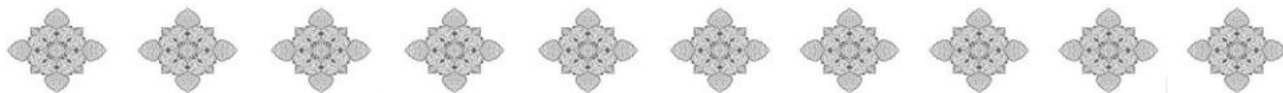
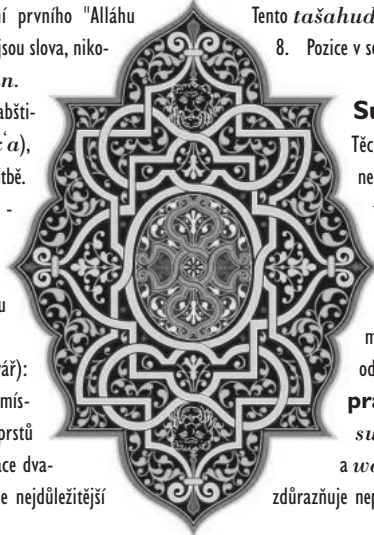
Gesta:

- Zvedání rukou u *takbíratu 'l-ihrám*, u *takbíru* při sklánění do *rukú'* a při zvedání z *rukú'*. Jinam zvedání rukou nepatří.
- Pozice rukou při recitaci Koránu: nejlépe pravá na levou nad pupkem, ale možno i jinde, nebo svisele podél těla, je inovace (*bid'a*) skládat ruce na srdci, křížem, apod.
- Pohybování ukazováku pravé ruky při *tašahudu*, nebo (a to je u většiny právních škol) jen jeho napřímění při vyslovení *šahády*. Existují různé způsoby, pokud se nepřehánějí, je to možné. Vzhledem k tomu, že to je *sunna*, najdeme si jeden způsob a neřešme to.
- Dívat se na místo, kde spočívá čelo při prostraci. Při *tašahudu* se dívat na ukazovák pravé ruky.
- Otáčení hlavy při *taslím*: správný způsob podle Proroka (budiž s ním mír) je začít uprostřed s hlavou vzpřímenou a se slovy "Assalám 'alaikum wa rahmatu 'lláh" ji otočit doprava, pak hlavu normálně vzpřímeně vrátit zpět a opakovat totéž vlevo. Všechno kývání, sklánění, oblouky, to je *bid'a*.
- Při *du'á* po skončení modlitby, nebo kdykoliv jindy je možné (nikoliv nutné) zvednout dlaně k nebi. Otření tváře po skončení *du'á*, jakoby s milosrdenstvím Alláha, je *bid'a*. Neexistuje *hadíth*, který by dokazoval, že to tak dělal Prorok (budiž s ním mír), ani žádný z jeho společníků nebo z velkých imámů.

Slova:

- *Du'á* (prosba k Alláhu) před modlitbou.
- Slova "A'úduhu bi 'lláhi mina 'š-šajtáni 'r-radžím", "bismi 'lláhi 'r-rahmání 'r-rahím" před započítím recitace. To je ovšem silně doporučeno.
- "Ámín" na konci al-fátíhy.
- Recitace dalších veršů z Koránu po al-fátize v cyklech (*rak'át*), které předcházejí prvnímu *tašahudu*.
- Recitovat nejdříve s úry s menším pořadovým číslem a delší, ve druhé *rak'a* kratší s úry s vyšším pořadovým číslem.
- Recitovat v modlitbách *fadžr*, *maghrib* a *išá* nahlas (platí pro první dva cykly modlitby), v ostatních potichu.
- *Du'á* po zvednutí z *rukú'*.
- *Du'á* na konci *tašahudu* před pozdravem (*taslím*).
- Tasbíh (připomínání si Alláha slovy "Subhána 'lláh", "alhamdu li 'lláh" a "Alláhu akbar") po ukončení modlitby.

Připravila Zuzana Masáková

Qurajšovci se v Mekce netěšili žádným privilegiím, až do doby Qusaje ibn Kilába. Qusaj ibn Kiláb po smrti svého otce vyrůstal se svou matkou na hranicích Sýrie u kmen Baní 'Udhra. Když vyrostl, vrátil se do Mekky, kde se oženil s dcerou vůdce kmen Chuza'a a po jeho smrti převzal vládu nad Mekkou Qusaj. Toto byl začátek vzniku sporů mezi Qusajem a kmenem Chuza'a, které vedly k válce.

Podle historiků jsou tři možné důvody, proč vůbec k válce došlo:

1. Qusaj získal prestiž i majetek a jako člen Qurajšovců, které bránil jako potomky proroka Ismá'íla, se cítil být oprávněným k převzetí vlády a odpovědnosti za Mekku.
2. Hulajla údajně oficiálně požádal Qusaje, aby vládl nad Mekkou a chránil posvátné místo Ka'ba.
3. Hulajla měl dát právo sloužit Ka'bě své dceři Hobbě a její pravou rukou ustanovil Abú Ghubšana al-Chuza'a, který měl po jeho smrti toto právo prodat Qusajovi za měch vína. Což se setkalo s rozhořčením lidí kmene Chuza'a, kteří se snažili udržet právo na ochranu Svatého domu ve svých rukou.¹

Ať je pravdivá jakákoliv z těchto verzí, výsledek je jasný. Qusaj za pomoci Qurajšovců a Kínanovců kmen Chuza'a vyhnal z Mekky a převzal tak vládu nad Mekkou a Svatým místem, neboť po zuřivé válce smířící soud potvrdil jeho vládu a zodpovědným za prolití krve označil kmen Chuza'a, kterému uložil zaplacení výkupného.

Vláda Qusaje začala roku 440 a po jeho smrti přešla na jeho kmen Qurajšovce, kterému vzdávali hold všichni Arabové. Pod jeho vedením se zorganizovali, ovládli Mekku a Hidžáz. Qusaj dal opravit Ka'bu a postavil dům na severní straně Ka'by nazvaný Dáru 'l-nadwa (Dům shromáždění), kde se projednávaly věci s kmenovými vůdci.² Qusaj se jako vůdce těšil dalším poctám: předsedal Domu shromáždění, kde se řešily důležité otázky a vyhlášovaly smlouvy. Měl v držení válečnou zástavu a bez jeho souhlasu nebo souhlasu jednoho z jeho synů nemohla být vyhlášena válka. Byl velitelem všech karavan a žádná karavana nemohla bez jeho povolení nebo povolení jeho syna opustit Mekku. Byl jediný, který mohl otevřít dveře Ka'by a byl zodpovědný za její ochranu. Zajišťoval naplnění nádrží vodou, poskytování vody a přípravu jídla poutníkům.³

Předislámská Arábie a její kmeny

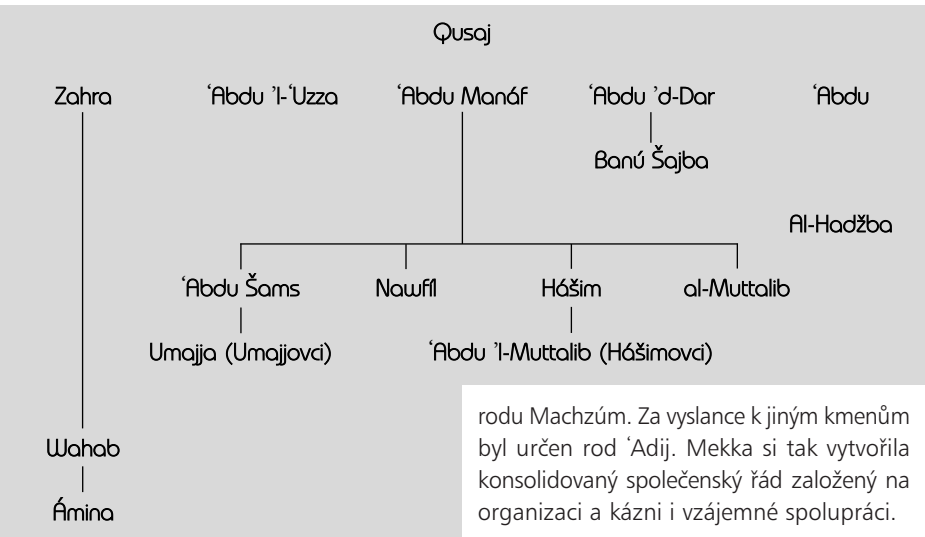
Mgr. Jana Al Oukla

Qusaj svěřil důležitou odpovědnost za ochranu svatého místa jednomu ze svých synů 'Abdu Manáfovi, i když nebyl nejstarší. Po Qusajově smrti 480 se jeho vnukové (synové 'Abdu Manáfa a synové 'Abdu d-Dara) dostali do sporů o pravomoci a rozpoutali konflikt uvnitř celého kmene. Qusajův syn 'Abdu d-Dar byl sice přijat všemi za vůdce Mekky, ale po jeho smrti vypukly mezi jeho bratry a vnuky opět boje o vládu. Aby byly strany konfliktu uspokojeny a usmířeny, došlo k rozdělení pravomocí. V rukou synů 'Abdu d-Dara zůstal Dům shromáždění, válečný praporec a Ka'ba.

'Abdu Manáf měl čtyři syny, 'Abdu š-Šamse, Nawfala, al-Muttaliba a Hášima, kteří dostali na starost zajištění potravy a vody pro poutníky. Hášim ibn 'Abdu Manáf byl pověřen zajištěním vody a potravy pro pout-

předána tato odpovědnost jeho synovi 'Abdu 'l-Muttalibovi ibn Hášimovi, který byl Prorokovým dědečkem, jehož synové si podrželi tuto pozici až do doby islámu, během které byl jmenován do této pozice 'Abbás ibn 'Abdu 'l-Muttalib (Prorokův strýc).

Mezi jednotlivé Qurajšovské rody bylo rozděleno mnoho dalších pozic tak, aby byly vybudovány základy nového státu s vládními úřady a radami, které se podobají těm dnešním. Pravomoci byly rozděleny následovně. Starost o modly byla dána rodu Džuma. Právo nabízet, obětovat a usmířovat rozepře a podobné věci rodu Sahn. Řízení porady kmene rodu Asad. Organizace výkupného a pokut rodu Tajim. Praporec byl přidán rodu Umajja, jejichž vůdce byl Umajja syn 'Abdu Šamse ibn 'Abdu Manáfa. Správa vojenského úřadu, řízení vojska a jízda

rodu Machzúm. Za vyslance k jiným kmenům byl určen rod 'Adij. Mekka si tak vytvořila konsolidovaný společenský řád založený na organizaci a kázni i vzájemné spolupráci.

níky. Byl velmi známý pro své bohatství a obchodní zručnost, kterou se snažil předat Qurajšovcům a štedrost. Oženil se s dcerou vůdce Medíny Salmou bint 'Amr z Banú 'Adij. Po jeho smrti roku 497⁴ se mu narodil syn pojmenovaný Šajba⁵, který vyrůstal v Medíně. Když se Hášimův bratr al-Muttalib dozvěděl o svém synovi, přivedl ho do Mekky. Lidé, když ho poprvé viděli, mysleli si, že je to al-Muttalibův otrok a tak ho nazvali 'Abdu 'l-Muttalib.⁶ 'Abdu 'l-Muttalib následoval svého otce jak v oblíbenosti, ctí tak i morálce. Právě jeho oblíbenost se stala základem sporů mezi rody Umajjovců (vnuků 'Abdu š-Šamse) a Hášimovců (vnuků Hášima).

Al-Muttalib ibn 'Abdu Manáf převzal po smrti svého bratra Hášima odpovědnost za zásobování potravinami a po něm byla

Nicméně 6. století znamenalo pro Qurajšovce neustálé vnitřní rozpory vedené jak z ekonomických tak z mocenských důvodů. Vzájemná pokrevní solidarita se začala postupně rozkládat. Situaci v Mekce zhoršovaly také neustálé války mezi Persií a Byzancí, přestože Mekka zůstávala neutrální. Boje o nadvládu nad obchodními cestami ovlivnily ekonomickou situaci celé centrální Arábie, která byla na zisku z tohoto obchodu závislá.

Náboženství Arabů před islámem

Většina Arabů následovala učení Ibrahíma a Ismá'íla, věřila v Jednoho Boha, přestože mnohé části Ibrahímovy víry zapomněla. Základní články víry, monoteismus,

přetrval až do doby, kdy se vůdce kmene Chuza'a 'Amr ibn Luhaj vrátil z jedné cesty ze Sýrie a přinesl s sebou modlu Hubal, kterou umístil do středu Ka'by a vyzval lid k jejímu uctívání. A protože Mekka byla náboženským centrem Arábie, vyzval ostatní kmeny, aby přinesly další modly do Svatého domu, jako byla Manát uctívána blízko pobřeží Rudého moře, al-Lát v Tá'ifu, al-'Uzza v údolí Nachla apod. Modloslužebnictví se rychle rozšířilo. Byly vykopány další modly Wadd, Suwa, Jaguth v Džiddě a jejich sošky byly lidem rozdávány během poutě.⁷ Každý kmen měl tak svou modlu a v době

Prorokova dobytí Mekky bylo kolem Ka'by a uvnitř nalezeno přibližně na 360 model. 'Amr ibn Luhaj vytvořil většinu ceremonií k uctívání model. Z Ibrahímových praktik zůstala zachována pouť, obcházení Ka'by, stání na planině Arafatu a obětování.

V jižní Arábii se stalo židovství státním náboženstvím za vlády As'ada Abí Karba, který se obrátil na židovství v Jathribu a vzal do Jemenu dva rabíny z kmene Qurajza a převládlo tak v některých oázách. Židé uprchli z Palestiny do Arábie ve dvou etapách. Během vlády krále Buchtanassara mnozí odešli r. 587 př. Kr. do Hidžázu a usídlili

se v severních oblastech. Druhá etapa proběhla za Římské okupace Palestiny kolem r. 70 př. Kr. Židé odešli do Jathribu, Tabúku, Chajbaru a Tajma. Pod jejich vlivem přijaly některé kmeny židovství, které zaujímalo v předislámském politickém životě důležité místo. Mezi nejznámější židovské kmeny patří Chabír, al-Mustaliq, an-Naddír, Qurajza a Qajnuqa. Některé arabské kmeny v Sýrii vyznávaly křesťanství monofyzitského směru a Arabové v jižní Mezopotámii byli nestoriáni.

Křesťanství se objevilo v Arábii s pronikáním moci Etiopie na začátku r. 340. Do Nadžránu přišel misionář Fimon, který se stal známý svým nesobeckým chováním a zázraky, a přesvědčil díky svému příkladu tamní obyvatele o křesťanství. Na křesťanství také přestoupily kmeny Taghlib a Taj a některé další kmeny žijící na hranicích s římskou říší.

Pokračování v příštím čísle

¹ Ibn Hisham 1/117-118

² Ibn Hisham 1/125

³ *Al-Raheeq al-Makhtúm (the Sealed Nectar) Safiu r-Rahman al-Mubarakpuri, str. 41-42*

⁴ *Zemřel na obchodní cestě v palestinské Ghazze*

⁵ *Šajba znamená ten, který ó bílé vlasů*

⁶ Ibn Hisham 1/137-138

⁷ *Sahih al-Bucháirí 1/222*

Zpráva o činnosti Ústředí a organizací

■ Dne 31. 5. jsme poskytli Českému rozhlasu Leonardo rozhovor o činnosti Islámského centra v Praze – bylo vysíláno v rámci pravidelného pořadu Sedmý světadíl. Dne 7. 6. jsme měli přednášku a besedu se studenty na gymnáziu Tetterova v Praze 10. Dne 12. 6. navštívili mešitu v centru Prahy studenti mezinárodního kurzu žurnalistiky. Dne 15. 6. přišli na prohlídku Brněnské mešity studenti gymnázia ze Šumperka. Dne 27. 6. natáčel Český rozhlas Vltava diskusi s prof. Kropáčkem z FF UK, V. Sáňkou z Islámské nadace v Praze a publicistou A. Tomským na téma aktuální situace islámu v Evropě. Pořad má být vyslán v průběhu září 2006.

■ Ve dnech 14. až 17. 7. proběhl v Třebíči tradiční letní muslimský kongres. Hlavním tématem byla rodina a výchova. Přednášejícími byli Mgr. dr. Karim Bousalem z Vídně, šejch Ahmad al-Khadhmi z Jemenu a dr. Ahmad al-Fuhaid ze Saúdské Arábie. Účastnilo se ho kolem 80 českých muslimů a muslimek.

■ Dne 18. 7. vydaly hlavní muslimské organizace v ČR tiskové prohlášení vyjad-

řující protest proti zabíjení civilistů a porušování mezinárodního práva Izraelskou armádou v jižním Libanonu. Dne 26. 7. proběhla stejně zaměřená demonstrace na náměstí Míru v Praze 2, kterou spolu s muslimskými pořádalo dalších 9 organizací.

■ Dne 2. 8. hovořil V. Sáňka ve dvou vstupech v televizním pořadu Snídaně s Novou a v hodinovém intervalu mezi vstupy od-

povídal na on-line dotazy posluchačů na internetu. Ve stejný den vysílal Český rozhlas Leonardo povídání o proroku Muhammadovi (nechť mu Alláh žehná), které jsme poskytli pro pořad Sedmý světadíl. Dne 16. 8. byl vyslán rozhovor o muslimské komunitě v České republice, který jsme poskytli anglické redakci Českého rozhlasu 7, rubrika Současné Čechy.

Účet UMO

Po získání registrace zřídilo Ústředí muslimských obcí účet u Komerční banky.

Na něj můžete posílat finanční pomoc, která by pomohla hradit tisk a rozesílání časopisu Hlas.

Za případnou pomoc předem děkujeme.

Číslo účtu UMO:
35-3724050277 / 0100

V Praze dne 10. 9. 2006

17. ša'bán 1427

Majitel a vydavatel:

Al Ittihad Al Islami

Ústředí MO v České republice

Redakční rada:

RNDr. Vladimír Sáňka,
ing. Muneeb Hassan, Jalal Atassi,
ing. Lazhar Maamri.

Redakce:

Blatská 1491,
198 00 Praha 9 - Kyje

Tel.: 281 918 876,

fax: 281 917 414

e-mail: praha@muslim.cz

Registrace: MK ČR E 11633

